

การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา
แม่กต โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

THE DEVELOPMENT OF THE ABILITY TO READ AND WRITE SPELLED
ACCORDING TO THE MAE KOD STANDARD. BY USING LITERATURE
AS A BASIS TOGETHER WITH ASSESSMENT TECHNIQUES
FOR GRADE 2ND STUDENTS

¹พรณธิภา จำไ้รัตน์, ²ปิยาพัชญ์ นิธิศัศครานนท์ และ ³ปิยาภรณ์ พิชญาภิรต์น์

¹Phanthipha Chambairat, ²Piyaphat Nithitakkharanon,
and ³Piyaporn Pitchayapirat

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ประเทศไทย

Ubon Ratchathani Rajabhat University, Thailand

¹Phanthipha.cg65@ubru.ac.th

Received: October 21, 2024; **Revised:** November 5, 2024; **Accepted:** December 29, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กต โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กตก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน และ (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ หลังจากใช้กิจกรรมการเรียนรู้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้น

¹ นักศึกษา สาขาวิชาการพัฒนาลัทธิสุตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการพัฒนาลัทธิสุตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการพัฒนาลัทธิสุตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านน้ำคำน้อย จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 10 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินชั้นเรียน จำนวน 14 แผน 2) แบบทดสอบความสามารถทางการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่กด จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กดโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการทางการอ่านและการเขียนอย่างมีนัยสำคัญ มีค่าเฉลี่ยคะแนนรวมทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 83.33 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กดเพิ่มมากขึ้น 2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กด ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียนมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 16.50 และค่าเฉลี่ยหลังเรียน 25.00 พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน เรื่องการอ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กด นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.87 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.29

คำสำคัญ : การอ่านและการเขียนสะกดคำ, การใช้วรรณกรรมเป็นฐาน, เทคนิคการประเมินในชั้นเรียน

Abstract

This research aimed to (1) develop reading and writing abilities in words with unconventional spelling patterns based on the Thai language rules through literature-based learning combined with classroom assessment techniques for second-grade students, (2) compare the reading and writing abilities of words with unconventional spelling patterns before and after using the literature-based learning activities combined, and (3) investigate the satisfaction levels of second-grade students regarding the implementation of literature-based learning activities combined. The sample group for this study consisted of 10 second-grade students from Ban Nam Kham Noi School, Yasothon Province, during the first semester of the 2024 academic year, selected through

purposive sampling. The research tools included: (1) 14 lesson plans designed for literature-based learning activities combined with classroom assessment techniques, (2) a 30-item reading and writing test on words with unconventional spelling patterns, presented in a 4-choice multiple-choice format, and (3) a 10-item student satisfaction questionnaire using a 3-point Likert scale, measuring the students' satisfaction with the literature-based learning activities combined with classroom assessment techniques. Statistics used in data analysis include percentage, mean, and standard deviation. The research findings indicate the following 1. The results of developing reading and writing abilities in words with unconventional spelling patterns through literature-based learning combined with classroom assessment techniques for second-grade students showed significant improvement. The overall average score of the students was 83.33%, indicating enhanced reading and writing skills in words with unconventional spelling patterns 2. Comparing the ability to read and write words with spelling patterns before and after studying through literary activities combined with classroom assessment techniques. The average scores were 16.50 and 25.00, respectively. The scores after studying were significantly higher than the scores before studying. with statistical significance at the .05 level 3. The study on satisfaction levels among Grade 2 elementary school students who utilized literature-based learning activities along with classroom assessment techniques for reading and spelling words with misspellings according to the Mother Phonics method found that students were generally highly satisfied. The overall satisfaction level was measured with a mean ($\bar{X}$) of 2.87 and a standard deviation (SD) of 0.29.

Keywords: Reading and Spelling, Literature-Based Approach, Classroom Assessment Techniques

บทนำ

การอ่านและการเขียนภาษาไทยเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้เพราะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเป็นทักษะที่สำคัญในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคน

สามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ซึ่งต้องสั่งสมความรู้และความคิด นำมาเรียบเรียง เป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจได้เป็นทักษะขั้นสุดท้ายที่ยากและซับซ้อนที่สุดในกระบวนการสื่อสารทางภาษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 37) การเขียนเป็นทักษะการใช้ภาษาชนิดหนึ่ง เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการ ประสบการณ์ต่างๆ รวมทั้งอารมณ์และความรู้สึกกับข่าวสาร เป็นการสื่อสารหรือสื่อ ความหมายโดยมีตัวหนังสือตลอดจนเครื่องหมายต่างๆ เป็นสัญลักษณ์แทนถ้อยคำในภาษาพูด เพื่อให้ ผู้อ่านเข้าใจได้ตามความมุ่งหมายของผู้เขียน การเขียนจึงเป็นทักษะที่มีหลักฐานการปรากฏอยู่ยาวนาน และการเขียนจะเกิดผลดีหรือผลเสียนั้น ขึ้นอยู่กับคุณภาพของเนื้อหาและกลวิธีการเขียนของผู้เขียน การอ่านเป็นทักษะของการรับสารและเป็นทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ด้านต่างๆ การอ่านเป็นทักษะที่ จำเป็นในการนำมาใช้เพื่อให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงของ สภาพวิทยาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาการอ่าน และการเขียนซึ่งจะช่วย เป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการเรียนระดับสูงขึ้นไป จึงกำหนดนโยบายพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้น คุณภาพการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้โดยมีมาตรการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนใน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถอ่านออกเขียนได้ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ในระดับต่างๆ อย่างมี ประสิทธิภาพและเมื่อพิจารณาปัญหาทางด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ มีสาเหตุมาจากนักเรียนมี ทักษะทางภาษาค่อนข้างต่ำ ซึ่งเกิดจากนักเรียนยังจำพยัญชนะและสระได้ไม่แม่นยำ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ อ่านหนังสือไม่ได้หรืออ่านหนังสือได้ไม่ดี ซึ่งส่งผลกระทบต่อเด็กไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ครูไม่มีการ สอนซ่อมเสริม ไม่มีแบบฝึกที่ดีเหมาะสมกับนักเรียนและดึงดูดความสนใจของนักเรียน ครูต้องดูแลให้ความ สนใจต่อนักเรียนอย่างใกล้ชิด(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 4-6)

เมื่อนักเรียนไม่ได้รับการฝึกฝนด้วยวิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมแล้วจะพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนได้ไม่ดีเท่าที่ควร และจากผลการอ่านออกเขียนได้ของ นักเรียนที่กล่าวมาทำให้ผู้วิจัยทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำซึ่งนักเรียนไม่ได้รับการ ส่งเสริมการเขียนสะกดคำย่อมส่งผลให้อ่านไม่ออกตามมาด้วย สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนต่ำ และการที่นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องยังมีผลกระทบต่อไปในการ เรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นอีกด้วยซึ่งการแก้ปัญหาการอ่านและการเขียนสะกดคำของ นักเรียนสามารถแก้ได้หลายวิธี ซึ่งผู้ศึกษาได้นำการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานมาใช้ในการ การพัฒนา และเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็ก สามารถนำวรรณกรรมมาใช้เป็นศาสตร์ในการสอนที่ให้ความ รู้และความบันเทิงแก่เด็ก เนื่องจากวรรณกรรมมีเรื่องราวที่ถูกเรียงร้อยถ้อยคำมาเป็นอย่างดี มีภาษา ที่เข้าใจง่าย ประกอบด้วยตัวละครและรูปภาพที่สอดคล้องและผสมผสานกันได้อย่างลงตัว สามารถอ่าน ฟัง ดู และเข้าใจง่าย อีกทั้งได้นำการประเมินทักษะในศตวรรษที่ 21 (Assessment of 21st Century Skills) ที่มีจุดเน้น คือ (1) สร้างความสมดุลในการประเมินผลเชิงคุณภาพ (2) เน้นการนำประโยชน์ของผล สะท้อนจากการปฏิบัติของผู้เรียนมาปรับปรุงแก้ไขงาน (3) ใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการทดสอบวัดและ ประเมินผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและ (4) สร้างและพัฒนาระบบแฟ้มสะสมงาน (Portfolios) ของ

ผู้เรียนให้เป็นมาตรฐานและมีคุณภาพการวัดผลที่มีคุณภาพสูงควรประกอบด้วยเกณฑ์คุณภาพที่เฉพาะเจาะจง การประเมินทุกชนิดต้องเป็นไปตามเกณฑ์ซึ่งได้แก่ การมีจุดมุ่งหมายของการประเมิน จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ชัดเจนและเหมาะสม มีวิธีการประเมินเหมาะสมมีสัมตวอย่างการปฏิบัติได้ดีและการประเมินต้องแม่นยำปลอดจากความลำเอียงและอคติซึ่งเป็นหลักการของการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Office of the Basic Education Commission, 2011) การพัฒนาทักษะที่ต้องมีรูปแบบวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจนโดยครูจะต้องแสดงแบบให้นักเรียนเห็นเข้าใจชัดเจนกับการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ ความคิด และการสร้างสรรค์สิ่งใหม่อย่างใดก็ตามการจัดการเรียนการสอนยังต้องพัฒนาผู้เรียนทั้งความรู้ ความคิด การปฏิบัติและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ และเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียน และพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นประโยชน์ สำหรับนักเรียนในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกด และเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมสำหรับครูผู้สอนต่อไป

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินขั้นเรียน เพื่อช่วยในการแก้ไขปัญหา ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดของนักเรียนและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กดโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กด ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้อ่านวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้อ่านวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกด โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียนซึ่งผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในเครือข่ายคุณภาพการศึกษาที่ 3 วาริราชเดช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร เขต 1 ในภาคเรียนที่ 1 การศึกษา 2567 จำนวน 9 โรงเรียน คือ (1) โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ จำนวน 18 คน (2) โรงเรียนบ้านหนองเป่า จำนวน 16 คน (3) โรงเรียนบ้านห้องข่าหนองเสือตาย จำนวน 5 คน (4) โรงเรียนบ้านคำเม็กหนองนางฟ้า จำนวน 11 คน (5) โรงเรียนบ้านหนองไม้ตายหนองของแมว จำนวน 13 คน (6) โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกซี้เหล็ก จำนวน 7 (7) โรงเรียนบ้านคำน้ำเกียง จำนวน 5 คน (8) โรงเรียนบ้านน้ำคำน้อย จำนวน 10 คน (9) โรงเรียนบ้านทุ่งนางโอก(อ่อนอำวยศิลป์) จำนวน 11 คน (10) โรงเรียนบ้านดัดเต่า จำนวน 12 คน รวมห้องเรียนทั้งหมด 10 ห้อง รวมนักเรียนทั้งหมด 108 คน

การศึกษาครั้งนี้ ทำการศึกษากับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านน้ำคำน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 10 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินชั้นเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 14 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง (ไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน) โดยมีแบบฝึกหัดในแผนการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือวัด

2.2 แบบทดสอบความสามารถทางการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราแม่กด จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยรวม รายด้านเพื่อนำไปอธิบายข้อมูลในรูปแบบตารางต่อไป

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กตโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กต โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กต โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เลขที่	คะแนนเต็ม	คะแนนก่อนเรียน	S.D.	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน	S.D.	ร้อยละ
1	30	12	12.73	40.00	20	7.07	66.67
2	30	18	8.49	60.00	26	2.83	86.67
3	30	17	9.19	56.67	23	4.95	76.67
4	30	16	9.90	53.33	27	2.12	90.00
5	30	14	11.31	46.67	25	3.54	83.33
6	30	16	9.90	53.33	24	4.24	80.00
7	30	19	7.78	63.33	26	2.83	86.67
8	30	20	7.07	66.67	28	1.41	93.33
9	30	17	9.19	56.67	27	2.12	90.00
10	30	16	9.90	53.33	24	4.24	80.00
	ค่าเฉลี่ย	16.5	9.55	55	25.00	3.54	83.33

จากตารางที่ 1 ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กต โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีพัฒนาการอ่านอย่างมีนัยสำคัญ จากนักเรียนจำนวน 10 คนมีค่าเฉลี่ยคะแนนรวมทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 83.33 ทำให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน สามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กตของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กต ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแมกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน

กลุ่มทดลอง	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	Sig.
ก่อนเรียน	10	30	16.50	9.55	.000*
หลังเรียน	10	30	25.00	3.54	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแมกด โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 25.00, S.D.= 3.54) สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 16.50, S.D.= 9.55) ตามลำดับ

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังจากใช้กิจกรรมการเรียนรู้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน

ตารางที่ 3 ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียนโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านที่ 1 ด้านกิจกรรม				
1	กิจกรรมการเรียนรู้สนุก และมีความน่าสนใจ	3.00	0.00	มาก
2	ความแปลกใหม่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.93	0.26	มาก
3	กิจกรรมเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ	2.93	0.26	มาก
4	กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	2.71	0.45	มาก
รวม		2.89	0.24	มาก
ด้านที่ 2 ด้านเนื้อหา				
5	เนื้อหาวรรณกรรมมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	2.71	0.45	มาก
6	เนื้อหาวรรณกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ทักษะการเขียน	2.93	0.26	มาก
7	เนื้อหาวรรณกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน	2.93	0.26	มาก
รวม		2.86	0.32	มาก
ด้านที่ 3 ด้านการประเมินผล				
8	สมาชิกภายในกลุ่มมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน	2.71	0.45	มาก
9	มีการประเมินหลากหลายวิธี	2.86	0.35	มาก

10	ครูมีการประเมินจากการปฏิบัติจริงและมีการสังเกตพฤติกรรมการทำงานทุกครั้ง	2.93	0.26	มาก
รวม		2.83	0.35	มาก
รวมทั้งหมด		2.87	0.29	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.87 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านกิจกรรม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.89 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.24 รองลงมาคือ ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.86 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.32 ด้านการประเมินผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.83 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.35 ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กดโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้อภิปรายผล ดังนี้

1. การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กดโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 16.50 และหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.00 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน พบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้เนื่องจากการสร้างแผนการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานมีขั้นตอนที่ชัดเจนให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ (1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นตอนการเตรียมความพร้อมนักเรียนก่อนที่จะเริ่มทำการเรียนการสอนโดยมีกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน ได้แก่ ร้องเพลง อ่านบท ร้อยกรอง และอ่านนิทานเพื่อกระตุ้นความสนใจแล้วเชื่อมโยงไปสู่บทเรียน (2) ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาท และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด ผู้สอนจะมีการจัดการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ ทั้งการทำกิจกรรมคู่และจัดกลุ่ม ทำกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน อีกทั้งนำเกมเข้ามาสอดแทรกในการจัดการเรียนรู้ ฝึกอ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กด และ (3) ขั้นประเมินผลนักเรียนทดสอบความรู้โดยทำใบกิจกรรมเดี่ยว เป็นคู่ และเป็นกลุ่ม ครูเป็นผู้ประเมินคะแนนในการทำใบ กิจกรรมร้อยละ 70 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยกล่าวสรุปได้ว่าปัจจัยที่ทำให้การจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กด มีค่าคะแนนเฉลี่ย

หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องมาจากการใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียนเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยดีขึ้น อีกทั้งนักเรียนยังเกิดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินชั้นเรียน เพราะเป็นเทคนิคที่กระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินชั้นเรียนจะช่วยเพิ่มทักษะ ในด้านต่าง ๆ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมการทำงานเป็นคู่ และการทำงานเป็นกลุ่ม ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความรู้เพิ่มเติมจากวรรณกรรมในท้องถิ่น ครูสอดแทรกเกมที่หลากหลายเข้ามา ควบคู่ไปกับการเรียน มีความน่าสนใจที่สามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ สร้างความรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินไม่น่าเบื่อ และมีความสุขกับการเรียน ก่อให้เกิดการเรียนรู้โดยไม่รู้ตัว ส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกดแม่ กด โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน มีเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน และขั้นตอนให้นักเรียนเรียนรู้ลงมือฝึกปฏิบัติในการเรียนรู้กิจกรรมการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกดแม่ กด โดยมีครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ และสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลการวิจัยว่า ความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกดแม่ กด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับการประเมินในชั้นเรียน หลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องมาจากคำที่นำมาใช้เป็นคำที่ใกล้ตัว อีกทั้งนักเรียนยังได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองทำให้นักเรียน สนใจที่จะเรียนรู้ จึงช่วยให้นักเรียนจดจำบทเรียนได้ง่ายจึงมีพัฒนา ผลการเรียนรู้ และความสามารถในการอ่านสะกดคำได้ดีกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย วรรณญา ไวยบรรเทา(2563) (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับจัดการเรียนการสอนโดยใช้นิทาน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยจากคำศัพท์พื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามมาตราตัวสะกดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 พบว่า มีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 59.57 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 5.94 คิดเป็นร้อยละ 29.71 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.73 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนเท่ากับ 17.51 คิดเป็นร้อยละ 87.57 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.35 และมีค่าเฉลี่ยความก้าวหน้าของผลการเรียนอยู่ที่ 11.57 คิดเป็นร้อยละ 59.57 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน สูงกว่า คะแนนของก่อนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างชัดเจน (2) คุณภาพด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้นิทานจากคำ ศัพท์พื้นฐาน มีคุณภาพ 81.85/87.57 สูงกว่าเกณฑ์กำหนดไว้ 80/80 (3) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้นิทานเพื่อ พัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยจากคำศัพท์พื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และงานวิจัยของ บุญญฉัตร สังกัดกลาง (2565) 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเกมมิฟิเคชัน (Gamification) ร่วมกับการใช้วรรณกรรมเป็นฐาน 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียนกับ เกณฑ์ร้อยละ 80 และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่

มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 ศูนย์พัฒนาคุณภาพ การศึกษา เมืองสุรนารี จำนวน 294 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านโคกสูง จำนวน 5 คน ได้มาโดย วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเกมมิฟิเคชัน (Gamification) ร่วมกับการใช้วรรณกรรมเป็นฐาน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบ t-test dependent และ t-test one sample ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเกมมิฟิเคชัน (Gamification) ร่วมกับการใช้วรรณกรรมเป็นฐาน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.14) 2) ความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3) ความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.15)

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กด ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ย 16.50 และ 25.00 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียนพบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นการสอนโดยใช้การกระตุ้นแรงจูงใจ และสร้างเป้าหมายอย่างรูปธรรม ผ่านการสอนวรรณกรรม อันเป็นสื่อที่สามารถดึงดูดสมาธิของนักเรียนในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งการสอนโดยใช้เทคนิคดังกล่าวก่อให้เกิดการเรียนรู้การอ่านและเขียนสะกดคำได้มากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของหนึ่งฤทัย พากิติ (2564) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง เพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังเพื่อความเข้าใจ ภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถด้านการฟังเพื่อความเข้าใจในภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ พบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการเล่าเรื่องภาพโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 2.73$, S.D. = 0.30)

3. ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.87$, SD= 0.29) โดยผู้เรียนมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหา เนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กด และมีการจัดกิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความสุขสนุกสนานที่ได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มในการแก้ปัญหา กล้าแสดงความคิดเห็นอย่าง

มีเหตุผลในการทำกิจกรรม การจัดการเรียนรู้มีความน่าสนใจเหมาะสมกับเนื้อหา และนักเรียนสามารถนำไปใช้ในรายวิชาอื่นๆ ได้ อีกทั้งยังนำไปใช้ประโยชน์ได้ต่อการเรียนรู้มีความน่าสนใจ และอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล นักเรียนได้ทราบผลคะแนนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมนักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ตอบคำถามอย่างมีเหตุผล ส่งผลให้นักเรียนสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง มีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการเรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ การใช้วรรณกรรมเป็นฐาน เหมาะสมกับการเรียนรู้โครงสร้างคำและประสบการณ์ที่นักเรียนจะได้รับ คือ การแก้ไขปัญหาการเขียนสะกดคำมาตราแม่กตที่ไม่ตรงตามมาตรา สอดคล้องกับงานวิจัยของทรงภพ ขุนมธุรส และกาญจนา วิชญาปกรณ์ (2562) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้วิจัยเป็นฐาน ในรายวิชาทฤษฎีวรรณคดีกับการสอนวรรณกรรมไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) นิสิตมีความพึงพอใจโดยรวม ในการจัดการ เรียนรู้ด้วยการใช้วิจัยเป็นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D.= 0.42) และ 2) นิสิตมีความพึงพอใจต่อผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.49)

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนอย่างมีนัยสำคัญ มีค่าเฉลี่ยคะแนนรวมทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 83.33 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กตเพิ่มมากขึ้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มจาก 16.50 เป็น 25.00 ซึ่งแสดงถึงการเข้าใจเนื้อหาที่ดีขึ้น นักเรียนมีความพึงพอใจสูงต่อการเรียนรู้ โดยเฉพาะด้านกิจกรรม เนื้อหาที่ช่วยในการเข้าใจบทเรียน การเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการประเมินในชั้นเรียน ไม่เพียงแต่ส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียน แต่ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับวรรณกรรมในท้องถิ่นอีสานและมีความสุขสนุกสนาน กระตุ้นให้มีความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:

กระทรวงศึกษาธิการ.

บุญญฉัตร สังกัดกลาง. (2565). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความ*

บกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค

มิพีเคชันร่วมกับการใช้วรรณกรรมเป็นฐาน. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ทรงภพ ขุนมธุรส และกาญจนา วิชญาปกรณ์. (2562). ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้วิจัยเป็นฐาน ในรายวิชาทฤษฎีวรรณคดีกับการสอนวรรณกรรมไทย. วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์, 16 (2), 159-170.

วรัญญา ไวบรรเทา. (2563). การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรังสิต.

หนึ่งฤทัย พากักดี. (2564). การพัฒนาความสามารถด้านการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นอนุบาล 3. นครปฐม: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

Office of the Basic Education Commission. (2011). *Guideline for measuring and evaluating learning outcomes to the basic education core curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)*. 3rd edition. Bangkok :The Agricultural Co-operative Federation of Thailand Limited.

